

Број: 05-05-1- 3342-2/11
Сарајево, 27. октобар 2011. године

10-701

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIM. JEL. P.	28-10-2011		
Organizacija Jediniца	Ministarstvo odnosa	Redni broj	Broj priloga
	01,02-05-2-1145/11		

H

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет. Сагласност за ратификацију конвенције, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

UNIDROIT Конвенција о украденим или незаконито извезеним културним добрима.

Будући да је Министарство цивилних послова БиХ надлежно за провођење поступка за приступање БиХ овој конвенцији, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о конвенцији.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

Broj: 08/1-23-05-2-10423-3/11
Datum: 19. 10. 2011. godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO	27.10	2011.
Upravitelj		
05	05-1	3342

PREDMET: Prijedlog odluke o ratifikaciji UNIDROIT Konvencije o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima, dostavlja se

Dostavljamo Prijedlog odluke o ratifikaciji UNIDROIT Konvencije o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima koja je sačinjena u Rimu, 24. juna 1995.g. u jednom originalu na engleskom i na francuskom jeziku.

Predsjedništvo BiH je na 9. redovnoj sjednici održanoj 15. juna 2011.g. donijelo Odluku broj: 01-50-1-1899-39/11 o pristupanju Bosne i Hercegovine UNIDROIT Konvenciji o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima. Kopiju Odluke dostavljamo u prilogu.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je, na 159. sjednici održanoj 7. septembra 2011.godine, utvrdilo Prijedlog odluke o ratifikaciji UNIDROIT Konvencije (kopija obavijesti o Zaključku Vijeća ministara BiH u prilogu ovog akta).

Dostavljamo i kopiju mišljenja Ureda za zakonodavstvo Vijeća ministara BiH, akt broj: 01-02-192-1/11 od 17. 08. 2011.g, koje na Nacrt odluke nije imalo primjedbe.

Molimo da Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa odredbama Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH", broj 29/00), provede postupak ratifikacije predmetne konvencije.

S poštovanjem,

Sven Alkalaj
MINISTAR

Prilog: kao u tekstu

UNIDROIT-ova KONVENCIJA

o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima

DRŽAVE UGOVORNICE OVE KONVENCIJE;

OKUPLJENE u Rimu na poziv Vlade Talijanske Republike od 7. do 24. lipnja 1995. na Diplomatskoj konferenciji za usvajanje Nacrta UNIDROIT-ove konvencije o međunarodnom povratu ukradenih ili nezakonito izvezenih kulturnih dobara;

UVJERENE u suštinsku važnost zaštite kulturne baštine i kulturne razmjene za promoviranje razumijevanja među narodima, te širenja kulture za dobrobit čovječanstva i napredak civilizacije;

DUBOKO ZABRINUTE zbog nezakonite trgovine kulturnim dobrima i nepopravljive štete koju ona često nanosi, kako samim dobrima tako i kulturnoj baštini nacionalnih, plemenskih, autohtonih ili drugih zajednica, kao i baštini svih naroda, a posebice pljačkanjem arheoloških nalazišta što kao rezultat ima nenadoknativ gubitak arheološke, povijesne i znanstvene informacije;

ODLUČNE da učinkovito pridonesu borbi protiv nezakonite trgovine kulturnim dobrima preduzimanjem važne mjere utvrđivanja zajedničkih, minimalnih pravnih pravila za restituciju i povrat kulturnih dobara između država ugovornica, sa svrhom poboljšanja očuvanja i zaštite kulturne baštine u interesu svih;

NAGLAŠAVAJUĆI da je ova Konvencija namijenjena olakšavanju restitucije i povrata kulturnih dobara, te da postojanje pravnih sredstava, poput naknade štete, potrebnih za učinkovitu restituciju i povrat u nekim državama, ne podrazumijeva da se takva pravna sredstva trebaju usvojiti u drugim državama;

POTVRĐUJUĆI da usvajanje odredaba ove Konvencije ubuduće ni na koji način ne znači potvrđivanje zakonitosti protivpravnih poslova bilo koje vrste koji su nastali prije stupanja na snagu ove Konvencije;

SVJESNE da sama ova Konvencija neće riješiti probleme nastale protivpravnom trgovinom, već da se njome pokreće proces koji će pojačati međunarodnu kulturnu suradnju i očuvati odgovarajuću ulogu zakonite trgovine i međudržavnih sporazuma o kulturnoj razmjeni;

PRIHVATAJUĆI da provođenje ove Konvencije trebaju pratiti druge učinkovite mjere za zaštitu kulturnih dobara, kao što su stvaranje i uporaba evidencija, fizička zaštita arheoloških nalazišta i tehnička suradnja;

UVAŽAVAJUĆI rad raznih tijela koja se bave zaštitom kulturne baštine, a naročito UNESCO Konvenciju iz 1970. o nezakonitoj trgovini te izradu kodeksa ponašanja u privatnom sektoru;

DOGOVORILE SU SE kao što slijedi:

I. glava- PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJA

Članak 1.

Ova Konvencija se primjenjuje na zahtjeve koji imaju međunarodno značenje za:

- (a) restituciju ukradenih kulturnih dobara;
- (b) povrat kulturnih dobara odnesenih s teritorija države ugovornice suprotno njenom zakonodavstvu koje uređuje izvoz kulturnih dobara sa svrhom zaštite njene kulturne baštine (u daljnjem tekstu: »nezakonito izvezena kulturna dobra«).

Članak 2.

U smislu ove Konvencije, kulturna dobra su oni predmeti koji su na vjerskoj ili svjetovnoj osnovi važni za arheologiju, prapovijest, povijest, književnost, umjetnost ili znanost, a pripadaju jednoj od skupina popisanih u Aneksu ove Konvencije.

II. glava - RESTITUCIJA UKRADENIH KULTURNIH DOBARA

Članak 3.

- (1) Imatelj će vratiti kulturno dobro koje je bilo ukradeno.
- (2) U smislu ove Konvencije, dobro koje je nezakonito iskopano ili zakonito iskopano, a nezakonito zadržano smatra se ukradenim, kada je sukladno zakonu države u kojoj je iskopavanje obavljeno.
- (3) Svaki zahtjev za restituciju treba podnijeti u roku od tri godine od trenutka kada je podnositelj saznao za mjesto u kojem se kulturno dobro nalazi i identitet imatelja, a u svakom slučaju u roku od pedeset godina od trenutka krađe.
- (4) Međutim, podnošenje zahtjeva za restituciju kulturnog dobra, koje čini sastavni dio identificiranog spomenika ili arheološkog nalazišta, ili javne zbirke, nije podvrgnuto drugom vremenskom ograničenju osim ograničenja od tri godine računajući od trenutka kad je podnositelj saznao za mjesto u kojem se kulturno dobro nalazi i identitet imatelja.
- (5) Bez obzira na odredbe prethodnog stavka, svaka država ugovornica može izjaviti da zahtjev za restituciju podliježe vremenskom ograničenju od 75 godina ili dužem razdoblju kada je tako predviđeno njenim zakonodavstvom. Zahtjev za restituciju podnesen u drugoj državi ugovornici u pogledu kulturnog dobra odvojenog od spomenika, arheološkog nalazišta ili iz javne zbirke u državi ugovornici, koja je dala takvu izjavu, također podliježe takvom vremenskom ograničenju.
- (6) Izjavu navedenu u prethodnom stavku treba dati u trenutku potpisa, ratifikacije, prihvata, odobrenja ili pristupanja.
- (7) U smislu ove Konvencije »javna zbirka« se sastoji od grupe popisanih ili drugačije identificiranih kulturnih dobara u vlasništvu:

- (a) države ugovornice,
 - (b) regionalnog ili lokalnog tijela vlasti države ugovornice,
 - (c) vjerske institucije u državi ugovornici,
 - (d) institucije osnovane prevashodno u kulturne, obrazovne ili znanstvene svrhe u državi ugovornici te priznate u toj državi za instituciju koja služi javnom interesu.
- (8) Uz to, zahtjev za restituciju sakralnog kulturnog dobra ili za zajednicu važnog kulturnog dobra, koje posjeduje i koristi neka plemenska ili autohtona zajednica države ugovornice u okviru svoje tradicionalne ili ritualne uporabe, podliježe vremenskom ograničenju koje se primjenjuje na javne zbirke.

Članak 4.

- (1) Imatelj ukradenog kulturnog dobra od kojeg je zatražen povrat, ima u vrijeme povrata pravo na isplatu pravične i razumne naknade, pod uvjetom da nije znao niti je trebao razumno znati da je dobro ukradeno te može dokazati da je postupio s dužnom pozornošću prilikom njegovog stjecanja.
- (2) Ne dirajući u pravo imatelja na naknadu iz prethodnog stavka, treba poduzeti razumne napore da osoba koja je predala kulturno dobro imatelju, ili svaki raniji prenositelj, zahtijeva naknadu gdje je to sukladno zakonodavstvu države u kojoj je zahtjev podnesen.
- (3) Isplatom naknade imatelju od strane podnositelja zahtjeva, kada je ova zatražena, ne dira se u pravo podnositelja zahtjeva da je namiri od bilo koje druge osobe.
- (4) Pri utvrđivanju da li je imatelj postupao s dužnom pozornošću, uzet će se u obzir okolnosti stjecanja, uključujući i svojstvo stranaka, plaćenu cijenu, činjenicu je li imatelj obavio uvid u ijedan razumno dostupan registar ukradenih kulturnih dobara, te svi drugi bitni podaci i dokumentacija, koje je mogao razumno pribaviti, kao i činjenicu da li se imatelj savjetovao s dostupnim posrednicima ili preduzeo ijednu drugu radnju koju bi razumna osoba poduzela u datim okolnostima.
- (5) Imatelj ne može biti u povoljnijem položaju od osobe od koje je stekao kulturno dobro naslijeđivanjem ili na drugi način bez naknade.

III. glava - POVRAT NEZAKONITO IZVEZENIH KULTURNIH DOBARA

Članak 5.

- (1) Država ugovornica može zatražiti od suda ili drugog nadležnog tijela druge države ugovornice da naredi povrat kulturnog dobra koje je s teritorija države koja potražuje dobro nezakonito izvezeno.
- (2) Kulturno dobro koje je privremeno izvezeno s teritorija države koja potražuje dobro sa svrhama kao što su izlaganje, istraživanje, restauracija, sukladno odobrenju izdanom sukladno zakonodavstvu te države o njegovom izvozu i zaštiti sopstvene kulturne baštine, a nije vraćeno sukladno uvjetima iz odobrenja, smatra se nezakonito izvezenim.

(3) Sud ili drugo nadležno tijelo države kojoj je upućen zahtjev naredit će povrat nezakonito izvezenog kulturnog dobra ako država koja potražuje dobro utvrdi da odnošenje tog dobra s njezinog teritorija značajno šteti jednom ili više od sljedećih interesa:

- (a) fizičkom očuvanju dobra ili njegovog okruženja,
- (b) cjelovitosti nekog složenog dobra,
- (c) očuvanju neke informacije, na primjer informacije znanstvenog ili povijesnog karaktera,
- (d) tradicionalnoj ili ritualnoj uporabi dobra od strane plemenske ili autohtone zajednice,

ili utvrdi da je dobro od izuzetnog kulturnog značaja za državu koja potražuje dobro.

(4) Svaki zahtjev postavljen na temelju stavka 1. ovog članka mora sadržavati ili biti praćen informacijom činjenične ili pravne prirode koja može pomoći sudu ili drugom nadležnom tijelu države kojoj je upućen zahtjev u utvrđivanju jesu li ispunjeni zahtjevi iz stavki 1. do 3.

(5) Svaki zahtjev za povratom treba podnijeti u roku od tri godine računajući od vremena kad je država koja potražuje dobro saznala za mjesto gdje se dobro nalazi i identitet njegovog imatelja, a u svakom slučaju u roku od pedeset godina od dana izvoza ili od dana na koji je dobro trebalo biti vraćeno prema odobrenju iz stavka 2. ovog članka.

Članak 6.

(1) Imatelj ukradenog kulturnog dobra koji ga je stekao nakon što je ono bilo nezakonito izvezeno ima pravo, u vrijeme njegovog povrata, da mu država koja potražuje dobro isplati pravičnu i razumnu naknadu, pod uvjetom da on nije znao niti je trebao razumno znati da je dobro bilo nezakonito izvezeno.

(2) Pri utvrđivanju da li je imalac znao ili je trebao razumno znati da je kulturno dobro bilo nezakonito izvezeno, uzet će se u obzir okolnosti stjecanja, uključujući nedostatak potvrde o izvozu kakvu propisuje zakonodavstvo države koja potražuje dobro.

(3) Umjesto naknade, a u dogovoru sa državom koja potražuje dobro, imatelj od kojeg se zahtijeva povrat kulturnog dobra toj državi, može odlučiti:

- (a) zadržati vlasništvo dobra; ili
- (b) prenijeti vlasništvo, uz naplatu ili bez naplate, na osobu po svom izboru, koja stalno boravi u državi koja potražuje dobro, a koja pribavi potrebne garancije.

(4) Troškove povrata kulturnog dobra prema ovom članku snosi država koja potražuje dobro, čime se ne dira u njeno pravo da te troškove nadoknadi od bilo koje druge osobe;

(5) Imatelj ne može biti u povoljnijem položaju od osobe od koje je stekao kulturno dobro naslijeđivanjem ili na drugi način bez naknade.

Članak 7.

(1) Odredbe ove glave ne primjenjuju se kada:

(a) izvoz kulturnog dobra više nije nezakonit u trenutku kad je zatražen povrat; ili

(b) je dobro bilo izvezeno za života osobe koja ga je stvorila ili u roku od pedeset godina nakon smrti te osobe.

(2) Bez obzira na odredbe točke (b) u prethodnom stavku, odredbe ove glave primjenjuju se kada je kulturno dobro napravio pripadnik ili pripadnici plemenske ili autohtone zajednice za uporabu te zajednice, a dobro se vraća toj zajednici.

IV. glava - OPĆE ODREDBE

Članak 8.

(1) Zahtjev prema glavi II. i zahtjev prema glavi III. mogu se podnijeti sudovima ili drugim nadležnim tijelima države ugovornice u kojoj se kulturno dobro nalazi, pored sudova i drugih nadležnih tijela koja su inače nadležna prema propisima na snazi u državama ugovornicama.

(2) Stranke se mogu sporazumijeti da spor podnesu bilo kojem sudu ili drugom nadležnom tijelu vlasti ili na arbitražu.

(3) Može se pribjeći određivanju privremenih mjera, uključujući zaštitne, koje su predviđene prema zakonu države ugovornice u kojoj se nalazi dobro, čak i kada je zahtjev za restituciju ili zahtjev za povratom dobra podnesen sudovima ili drugim nadležnim tijelima neke druge države ugovornice.

Članak 9.

(1) Ništa u ovoj Konvenciji ne sprječava državu ugovornicu da primijeni bilo koje pravilo koje je povoljnije za restituciju ili za povrat ukradenih ili nezakonito izvezenih kulturnih dobara od pravila predviđenih ovom Konvencijom.

(2) Ovaj članak se neće tumačiti kao stvaranje obveze za priznavanje ili izvršavanje odluke suda ili drugog nadležnog tijela neke druge države ugovornice, koja odstupa od odredbi ove Konvencije.

Članak 10.

(1) Odredbe glave II. primjenjuju se samo na kulturna dobra koja su ukradena nakon stupanja na snagu ove Konvencije za državu u kojoj je zahtjev podnesen, pod uvjetom:

(a) da je dobro ukradeno s teritorija države ugovornice nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu; ili

(b) da se dobro nalazi u državi ugovornici nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu.

(2) Odredbe glave III. primjenjuju se samo na kulturno dobro koje je nezakonito izvezeno nakon stupanja na snagu ove Konvencije za državu koja potražuje dobro kao i za državu u kojoj se zahtjev podnosi.

(3) Ova Konvencija ni na koji način ne legalizuje bilo kakav nezakonit posao, koji je obavljen prije stupanja na snagu ove Konvencije, ili koji je isključen prema stavkama (1) i (2) ovoga članka, niti ograničava pravo države ili druge osobe da postavi zahtjev sukladno pravnim sredstvima dostupnim izvan okvira ove Konvencije, za restituciju ili povrat kulturnog dobra, koje je ukradeno ili nezakonito izvezeno prije stupanja na snagu ove Konvencije.

V. glava - ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 11.

(1) Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje na završnom sastanku Diplomatske konferencije za usvajanje nacрта UNIDROIT-ove Konvencije o međunarodnom povratu ukradenih ili nezakonito izvezenih kulturnih dobara, a ostatak će biti otvorena za potpisivanje od strane svih država u Rimu do lipnja 1996. godine.

(2) Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju država koje su je potpisale.

(3) Ova je Konvencija otvorena za pristupanje za sve države koje nisu potpisnice, od dana od kojeg je otvorena za potpisivanje.

(4) Ratifikacija, prihvati, odobrenje ili pristupanje podliježu polaganju formalne isprave s tim učinkom kod depozitara.

Članak 12.

(1) Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca od dana polaganja pete isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju.

(2) Za svaku državu koja ratifikuje, prihvati ili odobri ovu Konvenciju ili joj pristupi nakon polaganja pete isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, ova Konvencija stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca od dana polaganja njene isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju.

Članak 13.

(1) Ova Konvencija ne utječe ni na koju međunarodnu ispravu kojom se bilo koja država ugovornica pravno obvezala i koja sadrži odredbe o pitanjima koja uređuje ova Konvencija, osim ako države, obvezane takvom ispravom, ne daju suprotnu izjavu.

(2) Svaka država ugovornica može sklopiti sporazume s jednom ili više država ugovornica, s ciljem bolje primjene ove Konvencije u njihovim međusobnim odnosima. Države, koje su sklopile takav sporazum, jedan primjerak predaju depozitaru.

(3) U svojim međusobnim odnosima države ugovornice, koje su članovi organizacija ekonomskog udruživanja ili regionalnih tijela, mogu izjaviti da će primjenjivati unutarnja

pravila tih organizacija ili tijela, pa stoga među sobom neće primjenjivati odredbe ove Konvencije, opseg čije primjene se preklapaju s opsegom primjene tih pravila.

Članak 14.

(1) Ako država ugovornica ima dvije ili više teritorijalnih jedinica, ona može, bez obzira imaju li one različite zakone primjenjive na pitanja iz ove Konvencije, u vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju izjaviti da će se ova Konvencija protezati na sve njene teritorijalne jedinice ili na samo jednu ili neke od njih, a tu izjavu može u bilo koje vrijeme zamijeniti drugom izjavom.

(2) Te se izjave moraju notificirati depozitaru, a u njima moraju biti izričito navedene teritorijalne jedinice na koje se ova Konvencija odnosi.

(3) Ako se, na osnovu izjave prema ovom članku, ova Konvencija odnosi na jednu ili više teritorijalnih jedinica, ali ne na sve teritorijalne jedinice države ugovornice, smatrat će se:

a) da se teritorij države ugovornice u članku 1. odnosi na teritorij teritorijalne jedinice te države;

b) da se sud ili drugo nadležno tijelo države ugovornice, ili države kojoj se obraća, odnosi na sud ili drugo nadležno tijelo teritorijalne jedinice te države;

c) da se država ugovornica u članku 8. (1), u kojoj se nalazi kulturno dobro, odnosi na teritorijalnu jedinicu te države u kojoj se dobro nalazi;

d) da se pravo države ugovornice, u kojoj se nalazi dobro, u članku 8. (3) odnosi na pravo teritorijalne jedinice te države u kojoj se dobro nalazi; i

e) da se pod državom ugovornicom u članku 9. podrazumijeva teritorijalna jedinica te države.

(4) Ako država ugovornica ne da izjavu prema stavku 1. ovog članka, ova se Konvencija odnosi na sve teritorijalne jedinice te države.

Članak 15.

(1) Izjave, učinjene prema ovoj Konvenciji u vrijeme potpisivanja, podliježu potvrđivanju nakon ratifikacije, prihvata ili odobrenja.

(2) Izjave i potvrde izjava moraju se dati pisano i službeno notificirati depozitaru.

(3) Izjava stupa na snagu istovremeno sa stupanjem na snagu ove Konvencije za datu državu. Međutim, izjava u kojoj depozitar primi službenu notifikaciju nakon toga, stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca nakon dana njezinog polaganja kod depozitara.

(4) Svaka država, koja dostavi izjavu prema ovoj Konvenciji, može je u bilo koje vrijeme povući službenom pisanom notifikacijom, upućenom depozitaru. To povlačenje stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca nakon dana polaganja notifikacije.

Članak 16.

(1) Svaka država ugovornica će, u vrijeme potpisivanja, ratifikacije, prihvata, odobrenja ili pristupanja, izjaviti da joj druga država može prema članku 8. podnijeti zahtjeve za restituciju ili povrat kulturnih dobara prema jednom ili više sljedećih postupaka:

(a) neposredno sudovima ili drugim nadležnim tijelima države koja daje izjavu;

(b) preko jednog ili više tijela, koje je ta država odredila da primaju takve zahtjeve i upućuju ih sudovima ili drugim nadležnim tijelima te države;

(c) diplomatskim ili konzularnim putem.

(2) Svaka država ugovornica može odrediti sudove ili druga nadležna tijela da narede restituciju ili povrat kulturnih dobara prema odredbama glava II. i III.

(3) Izjave date prema stavkama 1. i 2. ovog članka mogu se u bilo koje vrijeme izmijeniti novom izjavom.

(4) Odredbe stavki 1. do 3. ovog članka ne utječu na bilateralne ili multilateralne sporazume o sudskoj pomoći u svezi s građanskim ili trgovačkim pravnim stvarima koje mogu postojati između država ugovornica.

Članak 17.

Svaka država ugovornica će, najkasnije šest mjeseci od dana polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, depozitaru predati pisanu informaciju, na jednom od službenih jezika Konvencije, o zakonima koji uređuju izvoz kulturnih dobara. Ove se informacije, prema potrebi, s vremena na vrijeme obnavljaju.

Članak 18.

Nisu dopuštene rezerve, osim onih koje su izričito odobrene u ovoj Konvenciji.

Članak 19.

(1) Bilo koja država ugovornica može otkazati ovu Konvenciju, u bilo koje vrijeme nakon njenog stupanja na snagu za tu državu, polaganjem isprave s takvim učinkom kod depozitara.

(2) Otkazivanje stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca nakon polaganja isprave o otkazivanju kod depozitara. Ako je u ispravi o otkazivanju naznačeno duže razdoblje za stupanje na snagu otkazivanja, ono stupa na snagu po isteku tog dužeg razdoblja nakon polaganja isprave kod depozitara.

(3) Bez obzira na takvo otkazivanje, ova se Konvencija primjenjuje na zahtjev za restituciju ili povrat kulturnog dobra, koji je podnesen prije stupanja na snagu otkazivanja.

Članak 20.

Predsjednik Međunarodnog instituta za unifikaciju privatnog prava (UNIDROIT) može, u pravilnim razmacima, ili u bilo koje vrijeme na zahtjev pet država ugovornica, sazvati poseban odbor da bi se razmotrilo praktično djelovanje ove Konvencije.

Članak 21.

(1) Ova se Konvencija polaže kod Vlade Talijanske Republike.

(2) Vlada Talijanske Republike će:

(a) obavijestiti sve države, koje su potpisale ovu Konvenciju ili su joj pristupile, te predsjednika Međunarodnog instituta za unifikaciju privatnog prava (UNIDROIT) o:

(i) svakom novom potpisivanju ili polaganju isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, zajedno s njihovim datumom;

(ii) svakoj izjavi, učinjenoj sukladno ovoj Konvenciji;

(iii) povlačenju svake izjave;

(iv) danu stupanja na snagu ove Konvencije;

(v) sporazumima na koje se odnosi članak 13.;

(vi) pohranjivanju isprave o otkazivanju ove Konvencije, zajedno s danom njenog polaganja i danom njenog stupanja na snagu;

(b) proslijediti ovjerene istovjetne preslike ove Konvencije svim državama potpisnicama, svim državama koje pristupe Konvenciji i predsjedniku Međunarodnog instituta za unifikaciju privatnog prava (UNIDROIT);

(c) vršiti druge dužnosti, koje su uobičajene za deponitare.

U POTVRDU GORE NAVEDENOG, dolje potpisani opunomoćenici, propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

SAČINJENO u Rimu, dvadeset četvrtog lipnja, tisuću devetsto devedeset i pete, u jednom originalu, na engleskom i na francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

ANEKS

a) rijetke zbirke i primjerci faune, flore i minerala, anatomske primjerci te predmeti od paleontološkog interesa;

b) dobra vezana uz povijest, uključujući povijest znanosti i tehnologije te vojnu i društvenu povijest, dobra vezana uz život narodnih vođa, mislilaca, znanstvenika i umjetnika, te uz događaje od nacionalnog značaja;

c) nalazi arheoloških iskopavanja (bilo regularnih bilo nedopuštenih) ili arheoloških otkrića;

d) dijelovi umjetničkih ili povijesnih spomenika odnosno dijelovi arheoloških nalazišta;

e) antikviteti stariji od stotinu godina, poput natpisa, novčića ili ugraviranih pečata;

f) etnološki predmeti;

g) dobra od umjetničkog interesa, kao što su:

(i) slike i crteži svih vrsta tehnike u cijelosti napravljeni rukom na svakom materijalu (izuzev industrijskog dizajna i ručno obrađenih predmeta obrtničke proizvodnje)

(ii) originalna djela spomeničke plastike i skulptura u svakom materijalu;

(iii) originalna grafika, otisci i litografije;

(iv) originalne umjetničke montaže i instalacije u svakom materijalu;

h) rijetki rukopisi i inkunabule, stare knjige, isprave i publikacije od posebnog interesa (povijesnog, umjetničkog, znanstvenog, književnog, itd.),

pojedinačno ili u zbirkama;

i) poštanske, taksene i slične marke, pojedinačno ili u zbirkama;

j) arhivska građa, uključujući tonske zapise, fotografske i kinematografske arhive;

k) dijelovi namještaja stariji od stotinu godina i stari glazbeni instrumenti.

Članak 3.

Ova odluka će biti objavljena u *Službenome glasniku BiH* na hrvatskome, srpskom i bosanskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj: _____.

Sarajevo, _____ . godine

PREDSJEDATELJ

Željko Komšić